

näster, Brämengeschwürm und Wespengetöss, en talande och för tiden typisk boktitel.¹

Att de viktigaste klassiska auktorerna icke saknats i Johannes Stephanii bibliotek är naturligt. Förmodligen har det ursprungligen varit betydligt rikare härpå än hvad de nu rekonstruerade delarna gifva vid handen, då betydliga mängder dupletter utsöndrats från Upsalabiblioteket just på dessa afdelningar. Härvid hafva säkerligen ej så få Stephaniiböcker kommit att medfölja. Men ännu finnas ganska många kvar. Utom de från hans tidigaste förvärf nämnda märka vi här Aelii Aristidis Orationes, latinsk version af Gulielmus Canterus, en i Basel 1566 tryckt foliovolym, Diogenes Laertius, De vita et moribus philosophorum, Lyon 1585, en Herodotupplaga i folio, utgifven af Henrik Stephanus och tryckt i Paris 1592,² Josephi Opera, Frankfurtupplagan 1590,³ Pindarus, Leidenupplagan 1590, Platos Opera omnia Marsilio Ficino interprete, tryckt i Lyon 1590 i folio,⁴ en upplaga af Plutarchus i 13 tomer, tryckt i Paris 1572, Suidas' Opera historica, Baselupplagan 1564 i folio, samt Theocriti aliorumque poetarum idyllia, tryckt i Paris 1589. Af de latinska författarna har Stephanus ägt Ciceros Topica, Kölnupplagan 1573, Horatii Opera, den af Jacob Cruquius i Antwerpen 1578 utgifna kvartupplagan, Horatii Epistolæ, utgifna af Claudius Minos i Paris 1584, den i Basel 1570 tryckta folioupplagan af Hygini Fabulæ, Quintiliani Institutionum oratoriarum libri XII, Parisupplagan 1542, Sallustii Opera, Antwerpen 1579, samt Valerius Maximus, Lyonupplagan 1564.

Äfven i Kungl. biblioteket finnas flera af de klassiska författarna som tillhört Johannes Stephanus, den nyssnämnda upplagan af Aulii Gellii Noctes Atticæ, Aristotelis Opera i folio, utgifna af Isaac Casaubonus i Lyon 1590, en Liviusupplaga, tryckt i Frankfurt 1568, och en Plautusupplaga utgifven af Dionysius Lambinus i Lyon 1578, bägge foliovolymmer, samt ett sammilverk i tre folioband med titeln Romanæ historiæ scriptores, tryckta i Frankfurt 1588—90.

¹ Författaren till denna mot katolikerna riktade smådeskrift är enligt nyare uppgifter Johann Fischart (HOLZMANN-BOHATTA, *Deutsches Pseudonymen-Lexikon*).

² Detta arbete torde ej hafva tillhört De la Gardies bibliotek. Det saknar lacksigillet, äfvensom den i folianterna vanliga namnteckningen »Ex libris Magni Gabrielis Delagardie Comitis de Leckö 1654.» Boken har ägts af E. J. Meck, hvilkens bibliotek i sin helhet inköptes till universitetsbiblioteket i Lund i början på 1700-talet. Den här nämnda Herodotupplagan i Upsala har dock icke varit i Lund, då den saknar detta biblioteks gamla signa.

³ Inköpt af Stephanus den 8 oktober 1590.

⁴ Denna volym är ombunden af De la Gardie i hans vanliga stil, men har tidigare haft ett holländskt band; man ser ännu aftryck af den stora blindpressade midtstämpeln, som är så typisk för dessa.